

УДК 81

DOI: 10.31475/fil.dys.2019.09.23

ОЛЬГА ПОДОЛЯНЧУК,

аспірантка

(м. Кам'янець-Подільський)

Мовознавчі аспекти творчості Г. Хоткевича: стан, перспективи

У статті розглядаються погляди вчених на означену проблематику, визначено стан та перспективи її розвитку, що дасть змогу в подальшому глибше дослідити індивідуальний стиль письменника. З'ясовано проблеми, що виникають під час вивчення індивідуального стилю письменника. Зокрема це питання біографії поета, його світогляд, дослідження мистецької спадщини, вивчення майстерності та стилю, фонетичних, морфологічних, лексичних та синтаксичних визначальних рис творів письменника. Проблема дослідження художньої майстерності письменника, особливостей його творчості, незважаючи на те, що вимірюється тисячами назв, і сьогодні постає як нова й актуальна. Відзначено, що більшість робіт, де опрацьовані лінгвістичні досягнення Гната Хоткевича, спрямована на функціонально-стилістичне витлумачення мовних явищ, які є характерними для художнього мислення письменника і становлять стилістичне ядро його творчості.

Ключові слова: *індивідуальний стиль письменника, ідіостиль, мовознавчі аспекти.*

Постановка проблеми в загальному вигляді... Серед питань, що порушуються у теорії української літературної мови, чільне місце займає визначення ролі в ній письменників, бо саме вони створювали і створюють необхідний фундамент для розвитку функціональних стилів, удосконалення літературної мови тощо. Внесок кожного письменника у розвиток літературної мови оцінюється від загального рівня її обробленості на той час, коли він виступив із своїми творами, від усталеності її норм і від значущості художнього стилю порівняно з іншими функціонально-стилістичними різновидами цієї мови. Зважаючи на це, вивчення мови творів Гната Хоткевича має вагоме значення для розвитку літературної мови.

Аналіз досліджень і публікацій... Питання дослідження особливостей індивідуального стилю письменника цікавило чималу когорту дослідників, однак ґрунтовні дослідження відсутні і досі. Неодноразово було здійснено аналіз функціонування гуцулізмів у

творах письменника, проте повного і всебічного дослідження немає і на сучасному розвитку мовознавства. Проблемі дослідження ідіостилу автора крізь призму мови їхніх творів в українському мовознавстві присвячені роботи В.Дроздовського, О. Кухар-Онишка, А.Мойсієнка, Н. Дужик, С. Бирик та ін. Мову художніх творів вивчають у різних аспектах: мовна майстерність (М.Бойко, І. Бородій, Г.В'язовський, І.Журба, Ю.Касім, О. Ковальчук, Т.Махед, О. Чехівський та ін.), багатство словника (Л.Авксентьев, Е.Попович, Л. Яковенко та ін.), стилістичний синтаксис (Н.Грипас, В.Карпалюк, Л.Козловська, С. Марич, Н.Москаленко та ін.). Також над проблематикою вивчення індивідуального стилю письменника працювали В.Виноградов, А.Федоров, Б. Томашевський, Р.Будагов, Л. Тимофеев, А.Ревякін, А.Докусов, Г. Пospelов, Ю. Бондарев, Т.Бугайко, Є. Пасічник, С.Єрмоленко, Л.Ставицька, Н. Сологуб, Н. Волошина та ін.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття... Хоча це питання досліджується досить давно, та ґрунтовні й систематичні дослідження цього питання й досі відсутні. Саме тому нині постало питання вивчення мовознавчих аспектів творчості Гната Мартиновича.

Формулювання цілей статті... З огляду на зазначене вище, мета нашої статті – визначити мовознавчі аспекти творчості Гната Хоткевича.

Виклад основного матеріалу... Творча та наукова спадщина українського просвітянина Гната Хоткевича складає ґрунтовні методології, концепції, новаторські цікаві ідеї, дослідження систематизації знань у різновекторних галузях освіти, науки і культури України на зламі двох епох. Феноменальність Гната Мартиновича сформувалася у скрутних та важких умовах особистої і громадської життєдіяльності, поневірянь, переслідувань з боку провладних структур, заборони друкувати свої твори, інколи позбавлення елементарних засобів до існування у вигляді хлібних карток, нарешті, - відчайдушному спротиві митця радянській системі тотальних репресій. Оригінальність та неповторність його наукових досліджень і творчої спадщини неоціненні, оскільки є відіграють значну роль у процесі розвитку української культури вже впродовж століття [1]. Надзвичайно великий талант творчої особистості Хоткевича виявився, зокрема, в українській прозі.

З-поміж досліджуваних питань можна виділити ключові проблеми, до вивчення яких неодноразово звертаються вчені та мовознавці, однак їх висвітлення супроводжується низкою дискусій: питання біографії поета, його світогляд, дослідження мистецької спадщини, вивчення

майстерності та стилю, фонетичних, морфологічних, лексичних та синтаксичних визначальних рис творів письменника. Не всі питання визначається повнотою та глибиною дослідження. Причиною цього, в першу чергу, можна відзначити історичні умови.

Гнат Хоткевич у своїх творчих доробках часто послуговувався фольклорними, історичними джерелами, майстерно їх використовував, інтерпретуючи їх у своїх творах. Героїчне минуле, життя та побут Гуцульщини стало центральним образом його художнього зображення. Проте літературна спадщина письменника в силу різних обставин і досі не отримала належної уваги. Офіційна критика відводила йому другорядне місце, що пояснюється пануванням у тогочасному письменництві вульгарно-соціологічного підходу до неординарних творів, що не вкладалися в схеми соціального реалізму. Г.Хоткевич завдяки силі художнього слова продемонстрував читачеві принципово нове, абсолютно інше світобачення. Він зосередив свої дослідження на сутності людської природи, її витокі, глибинність, випробовуючи переважно любов'ю, гуманним ставленням, добротою та порядністю, яскраво продемонстрував фонетичні, морфологічні, лексичні та синтаксичні особливості мови героїв своїх творів. І перед читачем відкривається цілий світ незбагненності його душі. Він відчуває свою духовну перевагу, поринає у світ пізнання поступу людського макросвіту. Творчий доробок письменника характеризує різноманітністю тематики. Він залишив помітний вклад у драматургію, прозу, белетристику, фольклор, етнографію тощо [2].

Творчість Г.Хоткевича об'єднала навколо себе значну когорту дослідників: І.Франка [3], О.Білецького [4], Ф.Погребенника [5], Н.Шумило [6], Б.Михайличенка [7] та інших. Проте чимало складових залишаються або зовсім не вивченими, або висвітленими поодинокими дослідженнями, або ж їх вирішення є незадовільним з огляду на здобутки сучасного мовознавства. Нині немає систематизованих та узагальнюючих робіт, у яких досліджувалося б тематика, проблематика, жанрова своєрідність, поетика художніх творів Г.Хоткевича та індивідуальний стиль письменника.

З огляду на це, з'явилась нагальна потреба у ґрунтовній науковій розвідці, присвяченій дослідженню ідіостилу письменника першої третини ХХ століття, твори якого залишаються маловідомими значному колу читачів. Беручи до уваги те, що фонетичні, морфологічні та лексичні особливості прози та епістолярію Г.Хоткевича в мовознавстві досі ще не були об'єктом окремого наукового дослідження, ми у своїй роботі вперше розглядаються питання, що дають змогу окреслити індивідуальні особливості письменника.

Однією з перших, хто ґрунтовно почав досліджувати народну поетичну творчість, була А. М. Мельничук [8]. Також зробили спробу оцінити творчість Гната Мартиновича Супрун Н. [9], Маланчук В. [10], Польський І. [11], Димченко С. [12], Шлемко О. [13] та інші. Саме вони заклали міцний фундамент для дослідження творчості великого митця слова.

Одну з перших спроб оцінки творчості Г. Хоткевича здійснив І. Франко [3], який, навіть з огляду на ранні твори Гната Мартиновича, називав його "талановитим українським письменником" і "також талановитим співаком-кобзарем" [14]. І. Франко досліджує стиль Г. Хоткевича крізь призму "людей переходової формації"; усвідомлюючи соціальну необхідність його "всеохватної діяльності", "кидання у всі боки" з метою "заповнення прогалин", "латання", "піднімання поваленого, знищення того, що поставлено не до ладу" [3], критик виправдовує нестачу чіткої естетичної позиції та монолітності стилю митця. Творчість Г. Хоткевича є оприродною складовою змісту культурного процесу в Україні на межі століть. Театральне мистецтво, у свою чергу, наклало відбиток на формування характерних ознак стилю Г. Хоткевича, позаяк (в аспекті використання сценічно-драматургічних принципів) зумовило неповторність його художніх і музичних творів, серед яких досить цікавими є написані на тексти Івана Франка [15].

Шлемко О. визначає, що мовна своєрідність та неповторність Гуцульського театру, який вирізнявся особливим колоритом серед різнобарв'я театрів, наділяла сценічну мову природністю, органічністю, мелодійністю, сприяла створенню повнокровних характерів, посилювала магічний вплив на глядача. Використання Г. Хоткевичем гуцульської говірки відіграло велику роль у становленні української літературної мови, збагатило її та урізноманітнило. Гнат Мартинович навчився не лише вільно розмовляти і писати говіркою, але й почав навіть мислити, як гуцул. Він ретельно вивчав та аналізував фольклор, етнографічні праці про Гуцульщину. Проте основною джерельною базою для Г. Хоткевича була сама Гуцульщина, її природа, обрядовість, звичаї, вірування, світогляд гуцулів. Його драматичні твори на гуцульську тематику – невичерпне джерело для вивчення гуцульської говірки [16].

Супрун [17] писав, що Гнат Хоткевич — це сукупність значної кількості талантів, список яких уже став подібним до хрестоматії. Особливість творчої особистості Гната Хоткевича — інженера-технолога за освітою — полягає саме у його ставленні до музики, яка яскраво освітлює кожную зі сфер багатогранної творчості й діяльності — і

літературну, і театральну, і наукову, — багато в чому зумовлюючи їх образно-емоційний статус і структурно-стильову своєрідність. Свідченням цього є літературні твори письменника: твори з музичним сюжетом («Торжество музики», «Berceuse Chopen'a», «Aria passionata») або окремі уривки, присвячені музиці («Пісня пісень», «Д - Т», «Люблю жінчину», «Романс»), і ті («Камінна душа», «Поезія в прозі», «Гуцульські образки», «Гірські акварелі»); їхня мова настільки музикальна, духмяна і споріднена з художнім уявленням людей, з побуту яких вона узята, що поняття «проза», «музика», «поезія», використані для їх позначення, поєднуються в єдиному — прямому чи опосередкованому — окресленні мистецького явища.

Проблема дослідження художньої майстерності письменника, особливостей його творчості, незважаючи на те, що вимірюється тисячами назв, і сьогодні постає як нова й актуальна.

Значну увагу мові художніх творів письменника приділяв свого часу Калашник В.С. [18]. У своїй праці він досліджував ідіостиль Г.Хоткевича. В основі його вивчення лежали особливості мови гуцульських п'єс.

Жтобрюх В. та Черемська О. [19] присвятили свої праці діалектній лексиці прози Г.Хоткевича. Вони розглядали її як засіб індивідуалізації мови персонажів. Великого значення надавали фонетичним, морфологічним та лексичним рисам гуцульської говірки, автентичним особливостям мови Гуцульщини, відтвореної автором у своїх творах.

Криницька О.І. [20], [21] у своїх роботах звертає увагу на аналіз комунікативної організації драматургійного тексту з погляду комунікативної стратегії; розкриває особливості реалізації комунікативної стратегії на різних мовних рівнях; досліджує функціональне навантаження комунікативної стратегії у драматургійному тексті письменників, а також і Г.Хоткевича.

Дослідження ідіолекту Г.Хоткевича — основне завдання мовознавців. Цей аспект недостатньо висвітлено в монографіях, дисертаціях, матеріалах наукових збірників і конференцій, що різного часу присвячувалися творчості митця. Проблема вивчення мови художніх творів Гната Мартиновича має небагато спогадів у історії, вона по-різному розв'язувалася залежно від рівня розвитку мовознавства і суміжних із ним наук, від світоглядної позиції дослідника. Оскільки творча спадщина Хоткевичча і його мова є складним і багатогранним явищем, то й дослідження повинні проводитися в багатьох аспектах і з різних точок зору. Традиційно, з огляду на філологічну науку, варто вивчати природу художнього

мовлення Г.М. Хоткевича на лексичному, фразеологічному, фонетичному, морфологічному, словотворчому і синтаксичному рівнях.

Оскільки мовно-образна модель поетичної мови Гната Мартиновича становить складну підсистему системи, то при її дослідженні звертається увага на перетин у мові творів поета різних лексико-семантичних полів, що відповідають лексико-семантичній системі мови в цілому, але не завжди і не в усьому збігаються з нею. З'ясування таких відмінностей – одне із завдань сучасного мовознавства. Актуальними залишаються проблеми дослідження типових наскрізних мотивів або ключових слів у індивідуальному стилі, процесів символізації слів-понять, гуцулізмів та набуття ними функцій мовних знаків національної культури, поетичної практики як вияву нормалізаторських процесів та індивідуальної мовотворчості на тлі стилістичної системи літературної мови.

Єдність і внутрішній зв'язок художніх мовних засобів, які використовує письменник, визначає ідіолект Г.Хоткевича. Специфіка використання гуцулізмів позначається на принципах добору художньо-виражальних засобів, необхідних для адекватного втілення авторського задуму. Мовленнєва поетична творчість пов'язана передусім із добром лексичних одиниць, з особливостями функціонування лексем у контексті, смисловою насиченістю слова.

Доступ до літературної спадщини письменника, що зберігається у Центральному державному історичному архіві України у Львові, лише починаючи з 90-х років ХХ ст., відкрив нові можливості та перспективи перед науковцями та дослідниками. Наукові надбання про праці Гната Мартиновича та його рукописи значно розширюють уявлення про роль та значення діяльності письменника, сприяють розкриттю його світосприйняття, ґрунтовному дослідженню розмаїтості та багатогранності його літературних доробків, мови його персонажів, які відображають його особливий стиль, а також сукупності мовностилістичних засобів та ідейно-художніх особливостей, які вирізняють письменника як індивідуальну особистість з-поміж інших митців слова. Епістолярний стиль митця розкриває особливість спілкування з іншими діячами доби, доповнює картину творчих контактів та пошуків, розширює уявлення про ідіостиль автора. Дослідження персоніологічного або біографічного спрямування, де всебічно висвітлюються особистість митця, трансформації й розвиток його стилю, є суттєвим внеском у сучасне мистецтвознавство.

Висновки... Дослідження особливостей мови Г.Хоткевича як основи мовотворчості поета відображено в низці праць. Дослідження стилю митця, як бачимо з вищезазначеного, йшло з різних позицій та під

різними кутами зору. Тому відзначимо, що більшість робіт, де опрацьовані лінгвістичні досягнення Г.Хоткевича, спрямована на функціонально-стилістичне витлумачення мовних явищ, які є характерними для художнього мислення письменника і становлять стилістичне ядро його творчості.

Перспективи подальших пошуків у напрямі дослідження... Перспективами подальшого нашого дослідження є вивчення ідіостилю Гната Хоткевича на прикладі його рукописів.

Список використаних джерел і літератури:

1. Чутуй Т. Деякі особливості просвітницької діяльності Г.М.Хоткевича. Харків. 2002р.
2. Вдовиченко Л. П. Героїчна минувшина у творчості Гната Хоткевича (фольклорні та історичні джерела, їх інтерпретація): дис... канд. філол. наук: 10.01.01 / Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. К., 2004.
3. Франко І. З останніх десятиліть XIX віку. Франко І. Збір. творів: У 50 т. К., 1984. Т. 41. С. 515-516: Оцінка творчої діяльності Г.Хоткевича.
4. Білецький О. Новини драматичної літератури: [Гнат Хоткевич і його п'єса "О полку Ігоревім"]. Нове мистецт. 1926. № 17. С. 2-4.
5. Погребенник Ф. Примітки [до творів Г.Хоткевича]. Хоткевич Г. Твори в 2 т. Т.1. К.: Дніпро, 1966. С. 519-533.
6. Шумило Н. Із "схови" застережної літератури: [Про творч. шлях Г.Хоткевича і його повість "Авірон"]. К., 1990. № 7. С. 61-62.
7. Михайличенко Б.С. Жанровое и стилевое своеобразие прозы Гната Хоткевича: автореф. дис. ... канд. пед. наук. Моск. гос. ун-т им. М.Ломоносова. М., 1975. 30 с.
8. Мельничук А.Ф. Фольклористична й етнографічна діяльність Г. М.Хоткевича. Народна творчість та етнографія. 1978. №2. С. 57-67.
9. Супрун Н.О. Всесоюзний форум пам'яті Гната Хоткевича. Народна творчість та етнографія. 1989. №3. С. 84-85.
10. Маланчук В. А. Побут українців у дослідженнях Гната Хоткевича. Народна творчість та етнографія. 1973. №2. С. 28-35.
11. Польський І. М. Відзначення ювілею Гната Хоткевича. Народна творчість та етнографія. 1989. №2. С. 93-94.
12. Димченко С. Творчість Гната Хоткевича та українська національна музична культура. Народна творчість та етнографія. 1998. №1. С. 75-78.
13. Шлемко О. Світоц національно-культурного відродження України (Про Гуцульський театр Гната Хоткевича). Народна творчість та етнографія. 1999. №4. С. 3-12.
14. Франко І. З останніх десятиліть XIX віку. Збір. творів: У 50 т. К., 1984. Т. 33. С. 12: Оцінка творчої діяльності Г.Хоткевича.
15. Семенюк М. Іван Франко у дзеркалі творчості Гната Хоткевича. URL : <http://lib.if.ua/franko/1312194722.html>
16. Шлемко О. Гуцульська говірка як засіб самоідентифікації акторів гуцульського театру Гната Хоткевича. URL :

<http://ualogos.kiev.ua/text.html?category=6&id=270&skip=90>

17. Слово про Гната Хоткевичадо 125-річчя від дня народження / Н.Супрун. URL : <http://proridne.com/content/%D0%BA%D0%BD%D0%B8%D0%B3%D0%B8/%D0%9D%D0%B0%D0%B4%D1%96%D1%8F%20%D0%A1%D1%83%D0%BF%D1%80%D1%83%D0%BD-%D0%AF%D1%80%D0%B5%D0%BC%D0%BA%D0%BE/%D0%A1%D0%BB%D0%BE%D0%B2%D0%BE%20%D0%BF%D1%80%D0%BE%20%D0%93%D0%BD%D0%B0%D1%82%D0%B0%20%D0%A5%D0%BE%D1%82%D0%BA%D0%B5%D0%B2%D0%B8%D1%87%D0%B0.html>

18. Калашник В. С. Мова художньої прози Гната Хоткевича. Традиції і сучасне в українській культурі: тези доп. Міжнар. наук.-практ. конф., присвяч. 125-річчю з дня народження Гната Хоткевича. – Х. : НТУ “ХПГ”, 2002. – С. 133-134.

19. Діалектні особливості прози Г. Хоткевича [Текст] : (на матеріалі повісті "Довбуш") / О. Черемська, В. Жовтобрюх. Вісник Прикарпатського університету : збірник / М-во освіти і науки України, Прикарпатський нац. ун-т ім. В. Стефаника. Івано-Франківськ, 2008. Вип. XIX-XX : Філологія (мовознавство). С. 131-133

20. Криницька О.І. Особливості реалізації комунікативних стратегій і тактик у драмі Гната Хоткевича «Непросте». Вісник Прикарпатського університету. Серія: Філологія (мовознавство). Випуск XIX-XX. Івано-Франківськ: Видавничо-дизайнерський відділ ЦІТ Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2008. С.155-161.

21. Криницька О.І. Реалізація комунікативних стратегій у художньому тексті (на матеріалі української модерної драми кінця XIX – початку XX століття): автореф. дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук: спец. 10.02.01. Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника. Івано-Франківськ, 2009р. с.24.

References:

1. Chuhuj T. Deiaiki osoblyvosti prosvitnyts'koi diial'nosti H.M. Khotkevycha. Kharkiv, 2002r.
2. Vdovichenko L. P. Heroichna mynuvshyna u tvorchosti Hnata Khotkevycha (fol'klorni ta istorychni dzherela, ikh interpretatsiia): dys... kand. filol. nauk: 10.01.01 / Kyiv's'kyj natsional'nyj un-t im. Tarasa Shevchenka. K., 2004.
3. Franko I. Z ostannikh desiatiy lit' KhIKh viku. Franko I. Zibr. tvoriv: U 50 t. K., 1984. T. 41. S. 515-516: Otsinka tvorchoi diial'nosti H.Khotkevycha.
4. Bilets'kyj O. Novyny dramatychnoi literatury: [Hnat Khotkevych i joho p'iesa "O polku Ihorevim"]. Nove mystets. 1926. № 17. S. 2-4.
5. Pohrebennyk F. Prymitky [do tvoriv H.Khotkevycha]. Khotkevych H. Tvory v 2 t. T.1. K.: Dnipro, 1966. S. 519-533.
6. Shumylo N. Iz "skhoviy" zasterezhoi literatury: [Pro tvorch. shliakh H.Khotkevycha i joho povist' "Aviron"]. K., 1990. № 7. S. 61-62.
7. Mykhajlychenko B.S. Zhanrovoe y stylevoe svoebrazye prozy Hnata Khotkevycha: avtoref. dys. ... kand. ped. nauk. Mosk. hos. un-t ym. M.Lomonosova.

М., 1975. 30 с.

8. Mel'nychuk A.F. Fol'klorystychna j etnohrafichna diial'nist' H. M.Khotkevycha. Narodna tvorchist' ta etnohrafia. 1978. №2. S. 57-67.

9. Suprun N.O. Vsesoiuznyj forum pam'iaty Hnata Khotkevycha. Narodna tvorchist' ta etnohrafia. 1989. №3. S. 84-85.

10. Malanchuk V. A. Pobut ukraintsiv u doslidzhenniakh Hnata Khotkevycha. Narodna tvorchist' ta etnohrafia. 1973. №2. S. 28-35.

11. Pol's'kyj I. M. Vidznachennia iuvileiu Hnata Khotkevycha. Narodna tvorchist' ta etnohrafia. 1989. №2. S. 93-94.

12. Dymchenko S. Tvorchist' Hnata Khotkevycha ta ukrains'ka natsional'na muzychna kul'tura. Narodna tvorchist' ta etnohrafia. 1998. №1. S. 75-78.

13. Shlemko O. Svitoch natsional'no-kul'turnoho vidrodzhennia Ukrainy (Pro Hutsul's'kyj teatr Hnata Khotkevycha). Narodna tvorchist' ta etnohrafia. 1999. №4. S. 3-12.

14. Franko I. Z ostannikh desiatytil' KhIKh viku. Zibr. tvoriv: U 50 t. K., 1984. T. 33. S. 12: Otsinka tvorchoi diial'nosti H.Khotkevycha.

15. Semeniuk M. Ivan Franko u dzerkali tvorchosti Hnata Khotkevycha. URL : <http://lib.if.ua/franko/1312194722.html>

16. Shlemko O. Hutsul's'ka hovirka iak zasib samoidentyfikatsii aktoriv hutsul's'koho teatru Hnata Khotkevycha. URL : <http://ualogos.kiev.ua/text.html?category=6&id=270&skip=90>

17. Slovo pro Hnata Khotkevychado 125-richchia vid dnia narodzhennia / N.Suprun. URL :

<http://proridne.com/content/%D0%BA%D0%BD%D0%B8%D0%B3%D0%B8%D0%9D%D0%B0%D0%B4%D1%96%D1%8F%20%D0%A1%D1%83%D0%BF%D1%80%D1%83%D0%BD-%D0%AF%D1%80%D0%B5%D0%BC%D0%BA%D0%BE/%D0%A1%D0%BB%D0%BE%D0%B2%D0%BE%20%D0%BF%D1%80%D0%BE%20%D0%93%D0%BD%D0%B0%D1%82%D0%B0%20%D0%A5%D0%BE%D1%82%D0%BA%D0%B5%D0%B2%D0%B8%D1%87%D0%B0.html>

18. Kalashnyk V. S. Mova khudozhn'oi prozy Hnata Khotkevycha. Tradytsii i suchasne v ukrains'kij kul'turi: tezy dop. Mizhnar. nauk.-prakt. konf., prysviach. 125-richchiu z dnia narodzhennia Hnata Khotkevycha. – Kh. : NTU “KhPI”, 2002. – S. 133-134.

19. Dialektni osoblyvosti prozy H. Khotkevycha [Tekst] : (na materialy povisti "Dovbush") / O. Cherems'ka, V. Zhovtobriukh. Visnyk Prykarpats'koho universytetu : zbornyk / M-vo osvity i nauky Ukrainy, Prykarpats'kyj nats. un-t im. V. Stefanyka. Ivano-Frankivs'k, 2008. S. 131-133

20. Krynnyts'ka O.I. Osoblyvosti realizatsii komunikatyvnykh stratehij i taktyk u dramy Hnata Khotkevycha «Neproste». Visnyk Prykarpats'koho universytetu. Seria: Filohiia (movoznavstvo). Vypusk KhIKh-KhKh. Ivano-Frankivs'k: Vydavnycho-dyzajners'kyj viddil TsIT Prykarpats'koho natsional'noho universytetu imeni Vasylia Stefanyka, 2008. S.155-161.

21. Krynnyts'ka O.I. Realizatsiia komunikatyvnykh stratehij u khudozhn'omu teksti (na materialy ukrains'koi modernoi dramy kintsia KhIKh – pochatku KhKh stolittia): avtoref. dysertatsii na zdobuttia naukovoho stupenia kandydata

filolohichnykh nauk: spets. 10.02.01. Prykarpats'kyj natsional'nyj universytet imeni Vasyliya Stefanyka. Ivano-Frankivs'k, 2009r. s.24.

Summary

Olha Podolianchuk

Linguistic Aspects of Creativity G. Khotkevych: Status and Prospects

The article provides a views of scientists on the marked problems, determine the status and prospects of its development, which will make it possible in the future to further study the individual style of the writer. The linguistic aspects of Hnat Khotkevych's work are determined. The problems which arise during the study of the individual style of the writer are revealed. In particular, this is the question of the poet's biography, his outlook, the study of artistic heritage, the study of skill and style, phonetic, morphological, lexical and syntactic defining features of the writer's works. The problem of studying the literary skill of the writer, the peculiarities of his work, despite the fact that it is measured by thousands of titles, appears today as new and relevant. The artist's style is studied from different positions and from different angles of view. It is noted that most of the works devoted to the linguistic achievements of Hnat Hotkevich are aimed at the functional-stylistic interpretation of language phenomena that are characteristic of the writer's artistic thinking and constitute the stylistic core of his work. The creative and scientific heritage of the Ukrainian prosperity of Hnat Hotkevich is based on solid methodologies, concepts, innovative ideas, and the study of systematization of knowledge in the various sectors of education, science and culture of Ukraine at the turn of the two epochs. Phenomenonity of Hnat Martynovich was formed in difficult and difficult conditions of personal and social life, wandering, persecution by pro-government structures, the prohibition of publishing their works, sometimes the deprivation of elemental means of subsistence in the form of baking cards, and finally - the desperate attempt by the artist to surrender total repressions to the Soviet regime. The originality and uniqueness of its scientific research and creative heritage are invaluable, since they have played a significant role in the development of Ukrainian culture for centuries. Extremely large talent of creative personality of Khotkevych was in Ukrainian prose.

Key words: *individual style of the writer, idiostyle, linguistic aspects.*

Дата надходження статті: «27» березня 2019 р.

Дата прийняття до друку: «11» квітня 2019 р.